

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów na lata 2012 - 2020

Gmina: Słońsk
Powiat : Sulęciński
Województwo: Lubuskie

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

Spis treści

I. Wstęp.....	3
II. Charakterystyka miejscowości	3/4
III. Inwentaryzacja zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistego.....	4/8
1. Środowisko przyrodnicze	
2. Środowisko kulturowe	
3. Infrastruktura techniczna	
4. Obiekty i tereny	
5. Ludność, gospodarka, rolnictwo	
IV. Obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.....	8
V. Analiza SWOT	8/12
VI. Wizja rozwoju wsi Przyborów	12
VII. Cel planowanych inwestycji oraz określenie największych potrzeb.....	12
VIII. Określenie linii rozbieżności: regionalne, wiejskie/miejskie, krajowe/międzynarodowe	12
IX. Przewidywane do realizacji zadania w ramach Planu Odnowy Miejscowości Przyborów w latach 2012 – 2020	12/13
X. System wdrażania i monitoringu	13
XI. Podsumowanie.....	13

I. Wstęp

Lata 2007-2013 to okres bieżącej perspektywy finansowej Unii Europejskiej. Oznacza to konieczność przygotowania dokumentów programowych będących podstawą wydatkowania środków finansowanych w ramach funduszy unijnych. Dotyczy to także polityki rozwoju obszarów wiejskich. Zgodnie z założeniami reformy polityki obszarów wiejskich od roku 2007 wsparcie rozwoju obszarów wiejskich jest finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), utworzonego na mocy Rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (DZ.U.UE z dnia 11.08.2005).

Zasady wsparcia rozwoju obszarów wiejskich zostały określone w Rozporządzeniu Rady (WE) 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. UE z dnia 21.10.2005).

Zadaniem EFRROW, ustanowionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005, jest promocja zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich we Wspólnocie, uzupełniająca politykę rynkową i politykę wspierania dochodów w ramach wspólnej polityki rolnej, politykę spójności i wspólną politykę rybołówstwa. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. dotyczące wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich jest podstawą do Krajowego Planu Strategicznego oraz Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Miejscowość Przyborów zamierza skorzystać z bieżącej perspektywy finansowej Unii Europejskiej opartej przede wszystkim o Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 – działanie 313, 322, 323 „Odnowa i rozwój wsi”.

W ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” miejscowość Przyborów, należąca do Gminy Słońsk, zamierza stworzyć warunki dla rozwoju społeczno - ekonomicznego obszarów wiejskich poprzez wsparcie inwestycyjne przyznawane na zagospodarowanie przestrzeni publicznej, odbudowę i poprawę stanu dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego miejscowości oraz podniesienie atrakcyjności turystycznej obszarów wiejskich. Efektem tego będzie poprawa jakości życia mieszkańców wsi Przyborów oraz okolicznych wsi poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych. Umożliwi również rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich.

Plan rozwoju miejscowości Przyborów jest planem otwartym, w którym będzie można dokonywać aktualizacji w zależności od potrzeb i możliwości finansowych, co daje swobodę dopisywania nowych działań w latach 2013 – 2020 w zależności od uruchomienia i dostępu środków finansowanych w ramach funduszy unijnych.

II. Charakterystyka miejscowości

Przyborów - miejscowość położona w województwie lubuskim, w powiecie sulęcińskim, w gminie Słońsk. To wieś sołectwa położona nad Postomią w odległości 1 km na północny - zachód od Słońska oraz drogi krajowej nr 22 Kostrzyn nad Odrą - Skwierzyna. Przyborów to bardzo stara wieś rybacka. Nazwa niemiecka tej wsi ma pochodzenie słowiańskie. Miejscowość po raz pierwszy wzmiankowana w 1354 roku. Wielokrotnie zmieniała nazwę. W języku niemieckim nazywała się Prybero, Pribrow, Bribrow, Pribo, Pribow, Braiburg. W 1809 roku Brätzig pisze o niej Pribrow oder Priebrow. Z rekonstruowaniem nazwy po 1945 roku nie było problemów i obecnie nazywa się Przyborów.

Wieś należała do dóbr zakonnych joannitów, którzy miesi swoją główną siedzibę w Słońsku i dzieliła jego losy. Przez wieki naczelnym zajęciem mieszkańców Przyborowa było rybołówstwo. W 1461 roku było tu 28 rybaków, w latach 1601-1718 było ich 29, w 1774 roku wieś liczyła oprócz sołtysa 30 rybaków, a w 1792 ponownie 29 wraz z sołtysiem. Wody rybne ciągnęły się

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

w 1412 roku jak i 1511 od kostrzyńskiej chyży, aż do granic Przyborowa. W 1482 roku ustalona została granica wód z nowomarchijskim Dąbroszynom.

Po 1947r. rolnicy z Przyborowa i Słońska rozwinęli masową hodowlę bydła. Każdy z nich znakował swym znakiem wypasane bydło. Hodowla bydła trwała do okresu powstania rezerwatu przyrody, kiedy wprowadzono zakaz wypasu. Zezwolono przez pewien okres na hodowlę gęsi. Wieś nie posiadała kościoła więc mieszkańcy byli parafianami kościoła w Słońsku. Do Przyborowa biegnie ze Słońska droga wojewódzka nr 1290 F. Na terenach Przyborowa odkryto cmentarzysko, prawdopodobnie sprzed 1100 roku, a kilka lat temu prowadzone tu badania archeologiczne potwierdziły istnienie osady jeszcze starszej. W 1914 roku na tzw. „Górze wiatracznej” odkryto skarb o wadze 2629 gram. Znalaziono biżuterię srebrną i monety srebrne, których było 519 sztuk. Były to pieniądze rzymskie, angielskie, bizantyjskie, duńskie, włoskie, niemieckie i czeskie. Przyborów w 1792 roku zamieszkiwało 218 osób, a w 2005-189 osób. W sołectwie tym zaczyna się ścieżka edukacyjna „Ptasim szlakiem” po tzw. „Betonce” w głąb Parku Narodowego „Ujście Warty”. Po II wojnie światowej wieś należała do gromady Słońsk. Na początku lat 90-tych XX wieku było tu 45 zabudowań gospodarskich.

Największym walorem turystycznym miejscowości jest tzw. Betonka, urokliwe miejsce na obrzeżach wsi, gdzie betonowa droga (stąd nazwa) przecina kręto zbiornik retencyjny Słońsk, obecnie teren Parku Narodowego „Ujście Warty”. Co parę kilometrów znajduje się punkt informacyjny i miejsce do odpoczynku lub obserwacji zwierząt.

Miejscowość obecnie jest zamieszkała przez 183 stałych mieszkańców w 49 budynkach mieszkalnych. Mieszkańcy trudnią się głównie produkcją rolną. Część mieszkańców znalazła zatrudnienie w zakładach pracy pobliskiego Słońsk i Kostrzyzna nad Odrą.

III. Inwentaryzacja zasobów służąca ujęciu stanu rzeczywistego

1. Środowisko przyrodnicze.

Walory krajobrazu - Gmina Słońsk leży w zachodniej części województwa gorzowskiego. Od północy graniczy z gminami Kostrzyn nad Odrą i Witnica, od wschodu z gminą Krzeszyce, od południa z gminą Ośno Lubuskie, a od południowego zachodu z gminą Górzycą. W ujęciu geomorfologicznym gmina wchodzi w skład dwóch mezoregionów: *Kotliny Gorzowskiej, będącej zachodnim odcinkiem Pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej oraz wzgórz Ośnieńsko-Sulechowskich.*

Dominującym typem krajobrazu jest krajobraz dolinny - północną granicę gminy stanowi rzeka Warta, mniejsze ciek, to Łąca i Postomia. W widłach Warty i Postomii leży rozległy (ponad 5000 ha) zbiornik retencyjny zalewany przy wysokich stanach wód Warty. Dolina wielkiej rzeki - tak Warty, jak i Odry - odznacza się charakterystycznym układem różnych typów zbiorowisk roślinnych.

Obszary Chronionego Krajobrazu OCHK - z wielkopowierzchniowych form ochrony przyrody, do których należą obszary chronionego krajobrazu na terenie gminy występują:

- Obszar nr 5 - „Gorzowsko-Krzeszycka Dolina Warty” o całkowitej powierzchni 16 669 ha, w tym na terenie gminy Słońsk 221 ha (1,3%)
- Obszar nr 11A - „Ośnieńska Rynna z Jeziorem Radachowskim” obszar o powierzchni 2.223 ha położony w gminach: Ośno Lub. 150 ha, Słońsk 2.073 ha (93,25%)

Walory klimatu - nasłonecznienie, średnia opadów w roku, wilgotność i temperatura powietrza - w normie. Zimy na terenie miejscowości są łagodne z częstymi odwilżami; lata nieco chłodniejsze z większą ilością opadów. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi około 8°C. Średnią temperaturą w styczniu kształtuje się na poziomie - 1,2°C, a lipca na poziomie 17,7°C. Średnia liczba dni pochmurnych w roku wynosi około 150, gdzie maksymalne zachmurzenie przypada na grudzień. Średnioroczne opady wynoszą 565 mm.

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

Szata roślinna - Większość gatunków roślin, które od dawna osiedliły się na obszarze gminy, reprezentuje element środkowoeuropejski. Najbardziej widoczne są pospolite gatunki drzew budujących nasze lasy takie jak: sosna, buk, klon, brzoza, olcha czy dąb oraz wiele pospolitych roślin zielnych, krzewów i krzewinek. Oprócz lasów występuje tu duża ilość zakrzewień śródpolnych i pojedynczych drzew takich jak wierzba czy topola. Występuje roślinność charakterystyczna dla terenów podmokłych i bagiennych. Występują tu mszaki i porosty oraz gatunki chronione: zawilec i knieć błotna.

Lasy - W odległości kilku kilometrów od Budzigniewa, na powierzchni 3,32 ha utworzono rezerwat leśny "Lemierzyce". Chroni on fragmenty dobrze wykształconego, wielogatunkowego lasu liściastego, o naturalnym charakterze, porastającego teren o urozmaiconej rzeźbie nad brzegami Postomii, Dominuje tu dąb i buk, występuje również klon, grab, jawor, wiąz, lipa drobnolistna, brzoza brodawkowata, sosna zwyczajna, modrzew europejski, daglezie.

Świat zwierzęcy - Z uwagi na bliskość Parku Narodowego „Ujście Warty”, do charakterystycznych gatunków tego obszaru należy przede wszystkim ptactwo wodne. Szczególne znaczenie ma ten teren dla ptaków migrujących, zatrzymujących się tu w okresie wędrówek. Zwłaszcza jesienią dochodzi do wyjątkowych koncentracji gęsi, kaczek, łysiek i łabędzi, których łączna liczebność może osiągać 250 tys. osobników. Przy wysokim poziomie wody i łagodnych warunkach klimatycznych znaczna część ptaków wodnych pozostaje na terenie rezerwatu przez całą zimę.

W okolicznych lasach i zakrzewieniach śródpolnych występują gatunki zwierząt łownych, takich jak sarny, jelenie, dziki, lisy, jenoty, borsuki, zające a także wiewiórki, jeże i krety. W ostatnich latach zaobserwowano występowanie norki amerykańskiej i szopa pracza. Najczęściej występujące ptaki leśne to kosy, sikorki, wróble, kuropatwy, bażanty, sowy, dzięcioły, czajki, jastrzębie i wrony.

Zasoby wód powierzchniowych - Północną granicę gminy stanowi rzeka Warta, mniejsze cieką, to Postomia i rzeka Łęcza (Lenka). W widłach Warty i Postomii leży rozległy (ponad 5000 ha) zbiornik retencyjny zalewany przy wysokich stanach wód Warty. W odległości kilku kilometrów od Budzigniewa znajdują się: Jezioro Radachowskie o powierzchni 62 ha z II klasą czystości oraz Jezioro Małe.

Zasoby wód podziemnych - Według podziału hydrogeologicznego Polski, obszar gminy znajduje się w większości w zasięgu I Regionu Szczecińskiego. Obszar gminy znajduje się w zasięgu zbiornika wód podziemnych GZWP nr 137 „Pradolina Toruńsko - Eberswaldzka (Warta).

Cztery miejscowości gminy Słońsk zaopatrywane są w wodę z ujęć położonych na terenie gminy: Słońsk i Przyborów z ujęcia w Słońsku natomiast Lemierzyce i Ownice z ujęcia wody w Lemierzycach. Pozostałe wsie gminy, w tym Budzigniew, zaopatrywane są z ujęć położonych w gminach ościennych.

Gleby - Teren gminy pokrywają głównie czwartorzędowe osady lodowcowo - plejstoceniowe. Ponad 60% powierzchni stanowią utwory lodowcowe (piaski i gliny), a pozostałą pokrywają osady holoceniowe (torfy, mursze, piaski rzeczne, aluwia). Większość gleb uprawnych (znajdujących się przede wszystkim w północnej części gminy, w strefie moreny czołowej) zaliczyć można do gleb lekkich, których zaletą jest łatwość uprawy mechanicznej i szybkie obsychanie na wiosnę. Użytkowane są jako grunty orne, łąki i pastwiska z przewagą klas bonitacyjnych IV-VI, w większości zakwaszone, na których uprawiane są zboża i w mniejszej ilości ziemniaki.

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

2. Środowisko kulturowe.

Walory architektury wiejskiej/zabytki – W Przyborowie dominuje architektura głównie poniemiecka, zabudowa murowana, wysoka, kolka budynków o konstrukcji ryglowej i szachulcowej. Na terenie miejscowości brak jest budynków zabytkowych, wpisanych do rejestru zabytków. Najbardziej rozpoznawalnym obiektem jest budynek świetlicy wiejskiej.

Walory ukształtowania przestrzeni publicznej – W Przyborowie, poza utwardzonym placem w centrum wsi, brakuje uporządkowanej, zorganizowanej przestrzeni publicznej, służącej mieszkańcom w różnym wieku. W miejscowości brak jest placu zabaw dla dzieci, terenów sportowych dla młodzieży oraz miejsc dla organizowania imprez plenerowych. Istniejący budynek świetlicy wiejskiej od wielu lat nie remontowany wymaga gruntownego remontu.

Osobowości kulturowe – Mieszkańcy stanowią w większości ludność napływową, przesiedleńczą. W gminie działa kilka stowarzyszeń oraz kół gospodyń wiejskich aktywnie wspierających rozwój lokalny.

W poszczególnych sołectwach odbywa się wiele festynów i imprez cieszących się dużą popularnością zarówno wśród społeczności lokalnej jak również licznie przyjeżdżających mieszkańców województwa lubuskiego i z terenu Brandenburgii, głównie z terenów przygranicznych.

Jedną z największych imprez plenerowych jakieg odbywają się w Gminie Słońsk to organizowane od kilku lat, zawsze w II sobotę sierpnia, „Święto Ryby” – impreza z już utartą tradycją, ciesząca się ogromnym powodzeniem nie tylko w gminie. „Święto Ryby” ma już stałych uczestników z całego województwa i

3. Infrastruktura techniczna.

Komunikacja - Analizując poszczególne branże infrastruktury technicznej należy stwierdzić, że elementami które mają ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego są drogi publiczne oraz ich otoczenie. Sieć drogowa na terenie gminy jest stosunkowo dobra i w miarę równomiernie rozmieszczona. Układ komunikacyjny zapewnia niezbędne połączenia drogowe pomiędzy gminą, a ośrodkami administracji rządowej i samorządowej oraz pomiędzy wszystkimi miejscowościami leżącymi na jej terenie. Po zmianach administracyjnych na terenie gminy Słońsk znajdują się drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne, o łącznej długości 91,1 km.

Do Przyborowa i przez samą miejscowość prowadzi droga powiatowa o nawierzchni asfaltowej, średniej jakości. Przyborów nie posiada połączeń autobusowych.

Telekomunikacja - Teren gminy znajduje się w rejonie działania Telekomunikacji Polskiej S.A. Operator w latach 1996 - 1999 w znacznym stopniu zainwestował w rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej. Zaowocowało to budową szeregu nowoczesnych sieci magistralnych (światłowody - dostęp do Internetu) oraz ziemnych sieci rozdzielczych. W chwili obecnej miejscowość jest objęta projektem Lubuska Sieć Szerokopasmowa. Po jego zakończeniu wszystkie gospodarstwa będą miały dostęp do telefonu i Internetu.

Gazownictwo - Gaz ziemny na teren gminy doprowadziła firma „MEDIA ODRA WARTA” Sp. z o.o. z siedzibą w Międzyrzeczu. Gmina Słońsk w celu realizowania zadań z zakresu zaopatrzenia w gaz ziemny wstąpiła do Związku Międzygminnego „ODRA – WARTA” z siedzibą w Słubicach. Głównymi założycielami tego związku są gminy Słubice, Górzycza, Rzepin i Międzyrzecz. Pierwszym głównym celem związku była gazyfikacja gmin. Aby rozpocząć działania operacyjne powołano do życia spółkę „MOW” w której Związek jest udziałowcem. Firma MOW, obecna nazwa EWE, zgazyfikowała na przełomie lat 2002 – 2004 część

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

miejsowości Słońsk. W miejscowości Przyborów w chwili obecnej nie ma sieci gazowej, niemniej jednak prowadzone są prace przygotowawcze mające na celu podłączenie miejscowości do sieci gazowej.

Sieć wodociągowa i kanalizacyjna - W sieć wodociągową wyposażone są wszystkie miejscowości na terenie gminy. Ogólna długość sieci będącej własnością gminy wynosi 54 km. Do sieci wodociągowej przyłączonych jest około 99,9 % ogółu gospodarstw z terenu gminy. W Przyborowie wszystkie gospodarstwa domowe mają możliwość korzystania z wody z ujęcia w Słońsku. W Przyborowie od 1998 r. funkcjonuje Gminna Oczyszczalnia Ścieków, do której doprowadzane są ścieki komunalne ze Słońska i Przyborowa. Miejscowość jest w całości skanalizowana.

4. Obiekty i tereny.

Działki pod zabudowę mieszkaniową - Przyborów dysponuje zasobami gruntów z przeznaczeniem pod budownictwo mieszkaniowe.

Place i miejsca spotkań publicznych - miejscowość cierpi na brak tego typu obiektów. Brak jest miejsc spotkań mieszkańców, a istniejąca świetlica wiejska, ze względu na swój stan techniczny nie nadaje się do tych celów. Imprezy odbywają się głównie w plenerze nad pobliskim kanałem Szerokim lub w obiektach zlokalizowanych w Słońsku.

Szlaki turystyczne - Wokół Przyborowa istnieje kilka szlaków pieszych, rowerowych i szlak kajakowy. Istnieje również możliwość stworzenia nowych atrakcyjnych szlaków turystycznych np. rowerowego lub pieszego w kierunku rzeki Warty.

5. Ludność, gospodarka, rolnictwo

Miejscowa ludność - Przyborów to miejscowość typowo rolnicza. Spośród osób w wieku produkcyjnym, część osób jest zatrudniona poza sektorem rolniczym (Kostrzyn - Kostrzyńsko - Słubicka Specjalna Strefa Ekonomiczna, zakłady w Krzeszycach i Słońsku). Podstawą dobrego funkcjonowania wsi jest aktywność jej mieszkańców, którzy swoją postawą przyciągają innych do działania. W miejscowości aktywnie działa Rada Sołecka, której działalność widoczna jest we wszystkich przedsięwzięciach miejscowości.

Miejsca pracy i zakłady produkcyjne - mieszkańcy pracują głównie we własnych gospodarstwach rolnych. W miejscowości funkcjonuje jedna placówka handlowa. Brak jest zakładów produkcyjnych.

Rolnictwo - W Przyborowie znajduje się 38 gospodarstw rolnych. W większości są to gospodarstwa kilkunastohektarowe ale jest również kilka gospodarstw wielkoobszarowych. Na terenie miejscowości dominują uprawy zbóż i roślin okopowych. Prowadzona jest głównie hodowla i chów bydła mięsnego i mlecznego oraz koni ras mięsnych. Podstawą do działalności hodowlanej są pobliskie łąki i pastwiska, położone głównie na terenie Parku narodowego „Ujście Warty”

Baza gastronomiczno – turystyczna - W miejscowości brak jest lokali gastronomicznych. Znajdują się natomiast gospodarstwa agroturystyczne oferujące miejsca noclegowe, głównie w okresie wiosna – jesień.

IV. Obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne

Z uwagi na fakt, że Przyborów jest miejscowością niewielką i nie ma obiektu, który by skupiał mieszkańców, istnieje pilna potrzeba wyremontowania budynku starej świetlicy, w której znajduje się również duże pomieszczenie, które dawniej służyło jako sala wiejska. Budynek ten dawniej spełniał rolę centrum kulturalnego miejscowości, natomiast obecnie nie jest użytkowany, ze względu na bardzo zły stan techniczny całego budynku. Stąd priorytetem wszelkich działań musi być właściwe zagospodarowanie i uporządkowanie tego miejsca w celu stworzenia tam godziwych warunków do rekreacji i wypoczynku zarówno dla dzieci i młodzieży, a także dla dorosłych. Wypełnieniem tego celu będzie remont kapitalny budynku oraz jego doposażenie w niezbędny sprzęt i urządzenia. W efekcie powstanie miejsce spotkań mieszkańców, które dzisiaj „straszy” swoim wyglądem i jedynym budynkiem o tak złym stanie technicznym i tak nieestetycznym. Remont świetlicy wpłynie zatem na poprawę estetyki miejscowości.

V . Analiza SWOT dla miejscowości

Analiza SWOT jest efektywną metodą identyfikacji kategorii słabych i silnych stron oraz szans i zagrożeń przedsiębiorstwa, inwestycji lub dowolnej organizacji. Głównym celem analizy SWOT jest określenie aktualnej i perspektywicznej pozycji przedmiotu analizy oraz prognoza strategii postępowania. Zakres rodzajowy czynników, które mają wpływ na przedmiot analizy jest bardzo szeroki. Z jednej strony są to czynniki zewnętrzne i wewnętrzne, a z drugiej pozytywne i negatywne. Skuteczna ich identyfikacja jest podstawą analizy SWOT.

Przeprowadzając analizę trzeba dokonać diagnozy - określić silne i słabe strony miejscowości, oraz prognozy – opisać szanse i zagrożenia.

Mocne strony czyli atuty (czynniki wewnętrzne pozytywne) – to walory miejscowości, które w sposób pozytywny wyróżniają ją w otoczeniu.

Słabe strony miejscowości (czynniki wewnętrzne negatywne) – są konsekwencją ograniczeń zasobów i niedostatecznych kwalifikacji. Każda organizacja posiada aspekty funkcjonowania, które ograniczają jej sprawność, ale szybkie i obiektywne rozpoznanie oraz zdefiniowanie może łatwo ograniczyć ich negatywny wpływ.

Szanse (czynniki zewnętrzne pozytywne) – to zjawiska i tendencje w otoczeniu, które odpowiednio wykorzystane staną się impulsem do rozwoju oraz osłabiają zagrożenia.

Zagrożenia (czynniki zewnętrzne negatywne) – to wszystkie czynniki zewnętrzne, które postrzegamy jako bariery dla rozwoju, utrudnienia, dodatkowe koszty działania. Analiza szans i zagrożeń nie jest metodą ujętą w ściśle określone procedury postępowania, których przestrzeganie gwarantuje uzyskanie stuprocentowo pewnych wyników. Mobilizuje jednak do myślenia strategicznego, zmusza do śledzenia zmian zachodzących w otoczeniu.

W niniejszej analizie wzięto pod uwagę następujące obszary:

- **położenie, środowisko naturalne – tabela nr 1**

SZANSE	ZAGROŻENIA	MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
POŁOŻENIE, ŚRODOWISKO NATURALNE			
Wykorzystanie walorów położenia geograficznego (bliskość obszarów chronionych)	Niewystarczające nakłady na ochronę środowiska oraz ochronę przeciwpowodziową	Atrakcyjność krajobrazowa	Brak odpowiedniej infrastruktury rekreacyjnej, sportowej, turystycznej
Tworzenie gospodarstw agroturystycznych	Wzrost natężenia ruchu	Atrakcyjność krajobrazowa	Brak odpowiedniej infrastruktury rekreacyjnej, sportowej, turystycznej
Tworzenie nowych obszarów chronionych lub rozszerzanie już istniejących obszarów cennych przyrodniczo w ramach sieci NATURA 2000	Słaba świadomość społeczeństwa związana z ochroną środowiska naturalnego	Położenie w pobliżu Parku Narodowego „Ujście Warty” i Parku Krajobrazowego - nieprzebrane bogactwo flory i fauny, w tym wielu gatunków chronionych i rzadkich	Niewystarczająca promocja walorów miejscowości i jej otoczenia
Możliwość stworzenia atrakcyjnego krajobrazowo, wygodnego i bliskiego naturze miejsca zamieszkania w przyjaznym środowisku społecznym, aktywnym i zaangażowanym, jako alternatywa dla zdegradowanych przestrzeni i społecznie przestrzeni np. podmiejskich	Słaba świadomość społeczeństwa związana z ochroną środowiska naturalnego	Korzystny mikroklimat. Czyste środowisko przyrodnicze. Korzystne położenie na obrzeżach Parku Narodowego w pobliżu występowania bardzo cennej i niejednokrotnie rzadkiej flory i fauny	Niewystarczająca ilość odpowiedniej infrastruktury turystycznej tj. oznakowanie tras, miejsc atrakcyjnych, tablic informacyjnych, miejsc wypoczynku, miejsc noclegowych
			Niewystarczająca estetyka wsi
			Brak sieci gazowej

• rozwój gospodarczy – tabela nr 2

SZANSE	ZAGROŻENIA	MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
ROZWÓJ GOSPODARCZY / ROLNICTWO			
Możliwość korzystania ze środków pomocowych Unii Europejskiej oraz innych źródeł bezzwrotnej pomocy na realizację inwestycji poprawiających jakość miejscowej infrastruktury	Niewystarczający poziom wsparcia rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki rolnej, dający możliwość niwelowania dystansu względem najlepiej rozwiniętych państw Unii Europejskiej	Położenie w pobliżu szlaków komunikacyjnych oraz w pobliżu bardzo cennych obszarów przyrodniczych.	Niski względem podaży popyt na pracę miejscowej ludności, utrudniający miejscowym producentom zwiększenie produkcji.
Unowocześnianie gospodarstw rolniczych	Brak opłacalności produkcji rolnej na małą skalę	Brak przemysłu degradującego środowisko	Stosunkowo mała liczba gospodarstw produkujących zdrową żywność
			Niedostateczna komunikacja publiczna
Wzrost popytu na zdrową żywność - szansą dla miejscowych producentów	Brak inicjatywy ze strony młodzieży do zatrudniania się w rolnictwie	Nieagresywna, tradycyjna gospodarka rolna i rozwój przyjaznych środowisku przyrodniczemu form gospodarowania. Możliwość rozwoju działalności pozarolniczej ukierunkowanej na obsługę ruchu turystycznego. Dobre warunki do uprawiania turystyki kwalifikowanej	Zły stan techniczny urządzeń melioracyjnych oraz budowli przeciwpowodziowych
Integracja europejska zwiększająca popyt na towary i usługi			

• **rozwój społeczny – tabela nr 3**

SZANSE	ZAGROŻENIA	MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
SFERA SPOŁECZNA			
Dotacje z Unii Europejskiej służące zdobywaniu nowych kwalifikacji	Migracja młodzieży do większych ośrodków i miast oraz krajów Unii Europejskiej	Łatwy dostęp do szkolnictwa	Brak miejsc integracji społecznej.
Wykorzystywanie potencjału młodzieży w realizacji nowych projektów	Możliwość rozwoju patologii w przypadku braku miejsca na rozwijanie zainteresowań i braku organizacji czasu wolnego	Silna identyfikacja dorosłych mieszkańców z miejscem zamieszkania	Istnienie grup zagrożonych marginalizacją
		Kultywowanie tradycji wsi. Istnienie dużej grupy inicjatywnej odnowy wsi.	
Działania mające na celu powstanie miejsc pracy w sektorach pozarolniczych	Starzenie się społeczeństwa	Istnienie budynku świetlicy wiejskiej	Ograniczona ilość wydarzeń sportowo-kulturalnych w porównaniu ze środowiskiem miejskim
	Słabe przystosowanie do szybko zmieniającej się rzeczywistości	Zaangażowanie społeczne w tworzenie miejsc oferujących młodzieży spędzanie wolnego czasu	Brak wiary w możliwość polepszenia jakości życia u części mieszkańców. Bierna postawa.

W oparciu o wnioski wypływające z analizy zawartej w rozdziale III oraz mając na uwadze przyjęte priorytety przyjmuje się następujące założenia:

- możliwie najlepiej wykorzystać położenie miejscowości z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju, w tym w szczególności bliskie położenie Parku Narodowego i Krajobrazowego „Ujście Warty”,
- należy dokonać niezbędnych inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej,
- należy zapewnić społeczności miejscowości alternatywne formy spędzania wolnego czasu, w tym w szczególności stworzenie niezbędnej do tego bazy lokalowej i infrastruktury,
- w prace związane z rozwojem wsi należy włączyć miejscową ludność,
- stworzyć dogodne warunki dla mieszkańców, w celu zahamowania jej odpływu do większych aglomeracji.

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

VI. Wizja rozwoju miejscowości Przyborów

1. Stworzenie miejsca dla spotkań mieszkańców miejscowości,
2. Wykorzystanie atrakcyjnych zasobów naturalnych oraz rozwój turystyki w gminie i regionie,
3. Rozwój działalności sportowo - rekreacyjnej oraz oświatowo-kulturalnej miejscowości,
4. Poprawa ładu przestrzennego i estetyki miejscowości,
5. Poprawa infrastruktury technicznej miejscowości.

VII. Cel planowanych inwestycji oraz określenie największych potrzeb

Głównym celem planowanych inwestycji jest zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych społeczeństwa, poprawa estetyki oraz stanu bezpieczeństwa w miejscowości. Ma temu służyć szereg inwestycji wskazanych jako właściwe do realizacji na terenie miejscowości Przyborów.

Stworzenie możliwości korzystania ze świetlicy wiejskiej to szansa na zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, rozwój aktywnego trybu spędzania wolnego czasu przez mieszkańców, integracja społeczności lokalnej i większe zaangażowanie w życie miejscowości. Zrealizowanie inwestycji pozwoli stworzyć warunki do działań, mających na celu ograniczenie i przeciwdziałanie patologiom społecznym. Powstanie centrum spotkań społeczności lokalnej, które przyczyni się do poprawy estetyki wsi oraz warunków życia jej mieszkańców.

Niezbędną inwestycją jest również budowa sieci gazowej, konieczna jest również systematyczna konserwacja urządzeń melioracyjnych, zarówno podstawowych jak też szczegółowych, remont mostu na Postonii, budowa i naprawa dróg w obrębie miejscowości, budowa chodników. Konieczne jest również wybudowanie niezbędnej infrastruktury nad kanałem Szerokim, nad którym odbywa się większość imprez plenerowych i zawodów wędkarskich. W tym celu należy wybudować obiekty małej architektury (wiaty, stoły, ławki, kosze na śmieci itp.).

VIII. Określenie linii rozbieżności: regionalne, wiejskie/miejskie, krajowe/międzynarodowe.

Wejście Polski w struktury Unii Europejskiej zmieniło sytuację wielu małych miejscowości i wsi a przede wszystkim umożliwiło pozyskiwanie środków z funduszy europejskich na ich rozwój. Mieszkańcy Przyborowa chcą skorzystać z tych środków, aby poprawić sytuację swojej małej ojczyzny, oferując swój czas i pracę. Wspólne działania, podjęte przez mieszkańców wsi przyczynią się do pogłębienia lokalnych więzi i budowy społeczeństwa obywatelskiego. Mieszkańcy wsi nie będą czuli się obywatelami drugiej kategorii. Stworzony przez nich dokument ma pomóc w pozyskaniu potrzebnych dla wsi środków z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2012-2020.

IX. Przewidywane do realizacji zadania w ramach Planu Odnowy Miejscowości Przyborów w latach 2012-2020

1. **Stworzenie miejsca spotkań społeczności miejscowości poprzez remont istniejącego budynku świetlicy wiejskiej, wyposażenie budynku w sprzęt i urządzenia niezbędne do prawidłowego funkcjonowania obiektu. Czas realizacji 2013/2014, źródła finansowania: PROW/budżet gminy.**
2. **Rewitalizacja terenów zielonych. Poprawa estetyki wsi. Czas realizacji 2013/2020, źródła finansowania : w ramach pozyskiwanych środków.**

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

3. **Budowa sieci gazowej. Czas realizacji 2014/2017, źródła finansowania: w ramach pozyskiwanych środków.**
4. **Informatyzacja miejscowości. Czas realizacji 2013/2015, źródła finansowania: w ramach pozyskiwanych środków.**
5. **Remont dróg lokalnych i budowa nowych chodników. Czas realizacji 2014/2018, źródła finansowania: w ramach pozyskiwanych środków,**
6. **Budowa oznakowanych tras turystycznych oraz właściwe oznakowanie już istniejących szlaków turystycznych i ścieżek edukacyjnych. Lata realizacji 2013/2020, źródła finansowania: w ramach pozyskiwanych środków.**
7. **Wybudowanie niezbędnej infrastruktury nad kanałem Szerokim, min. budowa obiektów małej architektury (wiaty, stoły, ławki, kosze na śmieci itp.) Lata realizacji 2013/2015, źródła finansowania: w ramach pozyskiwanych środków.**
8. **Naprawa mostu na Postonii - Lata realizacji 2015/2020, źródła finansowania: w ramach pozyskiwanych środków.**

Koszty przedsięwzięć opisanych w punktach 2-8 określone będą w momencie podjęcia decyzji o realizacji.

X . System wdrażania i monitoringu.

Wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości Przyborów rozpocznie się poprzez wprowadzenie go w życie uchwałą Rady Gminy Słońsk. Odpowiedzialnym za jego realizację będzie Wójt Gminy. Prace nad Planem od samego początku będą poddane pełnej kontroli mieszkańców. Będzie to dla nich źródło informacji na temat zaplanowanych zadań i inwestycji, a także o postępach prowadzonych prac. Monitorowanie każdego przedsięwzięcia – czyli dbanie o prawidłowy jego przebieg przez cały czas jego trwania polega na systematycznym zbieraniu, zestawianiu i ocenie informacji rzeczowych i finansowych. W monitoringu biorą udział wszystkie podmioty oraz komórki organizacyjne Urzędu Gminy Słońsk zaangażowane we wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości Przyborów. Monitorowanie odbywać się będzie w formie bezpośredniej, polegającej na dokonywaniu wizji lokalnych i sprawdzaniu rzeczywistego stanu realizacji działań oraz pośredniej – sprawozdawczej, polegającej na analizowaniu materiałów, statystyk.

XI. Podsumowanie

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów jest jednym z najważniejszych elementów odnowy wsi, jej rozwoju oraz poprawy warunków pracy i życia mieszkańców. Sporządzenie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy aplikowaniu o środki finansowe w ramach „Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013” działanie „Odnowa i rozwój wsi”, jak również stanowić będzie wytyczne dla władz Gminy Słońsk przy opracowaniu kierunków rozwoju poszczególnych miejscowości. Celem działania „Odnowa i rozwój wsi” jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Działanie umożliwi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost ich atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej. Opracowany Plan Odnowy Miejscowości zakłada w przeciągu najbliższych lat realizację kilku zadań. Istotą tych zadań jest pobudzenie aktywności środowisk lokalnych oraz stymulowanie współpracy na rzecz rozwoju i promocji wartości związanych z miejscową specyfiką społeczną i kulturową. Zakładane cele Planu przewidują wzrost znaczenia wsi poprzez rozwój kultury, edukacji, sportu i rekreacji. Realizacja Planu Odnowy Miejscowości ma także służyć integracji społeczności lokalnej, większemu zaangażowaniu wolnego czasu dzieci i młodzieży oraz rozwojowi organizacji społecznych. Wpłynie również na poprawę estetyki miejscowości, podniesienie standardów życia. Powstaną nowe możliwości spędzania aktywnie wolnego czasu co niewątpliwie wpłynie na integrowanie się społeczności lokalnej.

Plan Odnowy Miejscowości Przyborów

